

Egyszer

Leiner Laura

EGYSZER

Egyszer (Bexi-sorozat 6.)

Tartalom:

Bexi kezd besokallni a popszakmától. A lehetőség, hogy folytathatja tanulmányait, ráadásul olyasmivel foglalkozhat, amit igazán szeret, miközben megmaradnak neki a barátai, Aszádék, Antiék, Körte és persze a legfontosabb, Nagy Márk... túl szép, hogy igaz legyen.

Azután az őrült hét után a balatoni nyaralóban minden megváltozott, Bexi és Nagy Márk kézen fogva léptek be, hogy együtt nézzenek szembe a kiadó tulajdonosával, de nem biztos, hogy a kapcsolatuk kibírja mindazt, ami rájuk vár.

Részlet a könyvből:

Búcsú Bexitől – Gál Szilárd exkluzív interjúja a visszavonulását bejelentő énekesnővel.

Ez volt a cikk címe, amit megnyitottam a laptopomon.

A konyhapultnál ültem, és ügyet sem vetve a körülöttem kiürülő lakásra, a fordultával egyre csak fogyatkozó dobozokra és a nyüzsgésre, egyszerűen csak bedugtam a fülembe a fülhallgatómat, és olvasni kezdtem az írást. Az utóbbi napokban, amióta kipoztoltam az oldalaimra a közleményt, a sajtó teljesen rákapott az ügyre, és visszavonulására készülő szupersztárt csináltak belőlem, generálva ezzel a kattintásokat, még inkább elszomorítva a közönségemet, és etetve a trollokat, vagyis az utálóimat. Számtalan írás született a témával kapcsolatban. A menedzserem, Körte telefonja megállás nélkül miattam csörgött. Hirtelen mindenkinek érdekes lettem, mindenki tudni akarta a döntésem valódi okát, merthogy a legtöbb bulvároldal úgy gondolta, a tanulás csupán ürügy, és kell lennie a háttérben valami izgalmasabb magyarázatnak arra, ha valaki csak úgy felhagy egy olyan felépített karrierrel, mint amilyenek az enyém tűnt. Így aztán a posztom hatására elkezdődtek az ész nélküli találgatások, ebből pillanatok alatt szárnyra kaptak a legelképesztőbb álhírek, nekem pedig be kellett látnom, semmi nem lesz a csendes búcsúból, amit elterveztem. A bejelentésem túlon túl nagyot szólt, szerencsétlenségemre pedig éppen semminek nem volt nagyobb hírértéke, így aztán elkezdődött a dömpingszerű cikkezés rólam, a döntésemről, illetve a döntésem feltételezhető okáról, Nagy Márkról, Geriről, a kapcsolatokról a BPRP kiadóval, a nyári balhéről... A cikkek többségét már meg sem néztem, mert feleslegesnek tartottam, a napokkal ezelőtt kirakott közleményem eredeti mondanóját, ami a közönségemhez és közönségemnek szólt, már nyomokban sem tartalmazták a hírek, olyan clickbait címekkel írtak rólam, mint például „Bexi Nagy Márk miatt vonul vissza?” vagy „Miután nem sikerült szerződése meghosszabbításáról érdemben tárgyalni a BPRP-vel, a kiadó menesztette Bexit”, de láttam olyat is, hogy „Nádor Gergő kontra Nagy Márk kontra Budai Rebeka. Mi történik Bexivel?”. Hiába vártam, hogy esetleg majd ráunnak, a velem (illetve velünk) foglalkozó írások egyre csak szaporodtak, így Körtével összedugtuk a fejünket, és úgy döntöttünk, megpróbálunk megálljt parancsolni az eseményeknek, és megszólalok. Egyszer, egyetlen alkalommal, egy általam választott újságírónak. Nekem pedig arra a személyre esett a választásom, akiről biztosan tudtam, hogy úgy és azt írja le, amit mondok. Nem ferdít, nem húz bele valótlan, csak leközli azt, amit hall. Körte hívta fel Gál Szilárdot, aki Nagy Márk Hullócsillag-könyvét is írta, Szilárd pedig örömmel vállalta az exkluzív anyagot, ami ma délután meg is jelent.

– Kész vagyunk, levittünk mindent. Jössz? Anyuék már a kocsiban várnak – szólt Lili hirtelen megragadva a vállam, én pedig annyira elmélyülten meredtem a cikk címére, hogy ijedten ugrottam egyet.

– Nem, még maradok, menjetek csak – legyintettem gondolataimból kikökenve.

– Mit fogsz csinálni? Nincs itt már semmi – nézett körbe értetlenül a kipakolt helyiségben.

– Wifi van – mutattam a laptopomra. – És amíg wifi van, addig otthon vagyok – feleltem.